

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΥΒΑ

1.

Χαρτ. 0, 275 × 0, 17. Αιώνας XVI (φ. 189).

Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει (φ. 18^α) διὰ χρυσῶν γραμμάτων Λουκάς Οὐγκροβλαχίας ὁ γράψας. Γεγραμμένον πολυτελέστατα. Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν περιόδων χρυσᾶ, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ στίξεις. Κοσμεῖται ὑπὸ 21 καλλιτεχνικωτάτων ἐγχρώμων ἐπιτίτλων καὶ 159 περικόμφων ἐγχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων ὡς καὶ ὑπὸ ὀλοσελίδου εἰκόνοσ τοῦ Δαυὶδ ἐν φ. 1β.

Τὰ φ. 1β, 186β-189β ἄγραφα.

Στάχσις διὰ ξύλου περιβεβλημένου διὰ πρασίνου ὀλοσηρικοῦ. Εἶχεν ἐκκτέρωθεν κομβία, ἐν δὲ ταῖς τέσσαρσι γωνίαισ καὶ τῷ μέσῳ ἐκκτέρωθεν μετάλλινα ἐπιθέματα, ὧν σώζονται μόνον αἱ ὀπί. Φέρει ἀκόμη ἐν κομψὸν θηλύκιον.

2.

Χαρτ. 0, 28 × 0, 19. Αἰώνας XVII (φ. 81).

1 (φ. 2^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 28^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**».

3 (φ. 60^α). » Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων».

Ἐν φ. 81β· Ἐγράφη αὕτη ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργίαν, διὰ προσταγῆς καὶ δαπάνης τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου, τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἀμασίας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου παντὸς Εὐξείνου πόντου, κυρίου Ἰωάσαφ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Πάρου ὀρωμένου· χειρὶ κάμου τλήμονος Παῖσιου ἱερομονάχου, καὶ προηγουμένου, μονῆς τῶν Ἰβήρων τοῦ Κεφαλληνναίου, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κη', ἔλαβεν πέρας· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι ὑπὲρ ἀμφοτέρων, ἐν τῇ ἱερᾷ μυσταγωγίᾳ· ἀχθ̄.

Πολυτελέστατα γεγραμμένος. Αἱ στίξεις διὰ μεγάλων χρυσῶν τελείων στιγμῶν. Πλὴν μικρῶν ἐρυθρῶν καὶ χρυσῶν κεφαλαίων γραμμάτων καὶ μακρῶν χρυσῶν τσιφροειδῶν παρεκτάσεων γραμμάτων ἐνιαχοῦ τῶν τελευταίων στίχων τῶν σελίδων κοσμεῖται ὁ κῶδιξ δι' ἐπιτίτλου ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τῶν λειτουργιῶν καὶ ὑπερ-ενενήκοντα μεγάλων διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων γραμμάτων. Ὅπου αἱ ἐκφωνήσεις, ἐν τῇ ᾧ περικομψῇ ὄσει: διὰ χρωμάτων καὶ χρυσοῦ κοσμήματα, ἐν οἷς μονοκονδυλικῶς ἡ λέξις Ἐκφωνήσεις.

Τὰ φ. 27 καὶ 57^β ἄγραφα.

Στάχσις νεωτάτη διὰ λευκῆς περγαμηνῆς καὶ χρυσῶν ἐπιγραφῶν.

3.

Χαρτ. 0, 295 × 0, 197. Αἰῶνος XVII (φ. 73).

1 (φ. 1^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ **Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 29^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**».

3 (φ. 62^α). Τάξεις.

α' ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου· β') ἐπὶ χειροτονίᾳ ὑποδιακόνου· γ') ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου· δ') ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου.

Ἐν τέλει· Τέλος τῆς χειροτονίας τῶν πρεσβυτέρων 1664.

4 (φ. 72^α). Εὐχαί.

Πολυτελέστατα γεγραμμένος. Ἐν φ 1^α, 29^α καὶ 63^α ἐπιτίτλα, ὧν διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων μόνον τὸ πρῶτον. Κοσμεῖται ὑπὸ δὺ μεγάλων καὶ περιέργων ἀρχικῶν γραμμάτων διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων, ὧν πολλὰ ἀποτελοῦνται ὑπὸ ἐλοκλήρων συνθέσεων, ὧν τινες ἀξιοῦ μελέτης καὶ ὑπὸ ἀγιολογικῆν ἔποψιν.

Αἱ Ἐκφωνήσεις, γεγραμμέναι ἐρυθραί, σημειοῦνται ἐν τῇ ᾧ διὰ μεγάλης χρυσῆς μονοκονδυλίας.

Τὰ φ. 27^β, 28, 61^β καὶ 68^β ἄγραφα.

Στάχσις νεωτάτη.

4.

Χαρτ. 0, 21 × 0, 172. Αἰῶνος XVII (φ. 114).

1 (φ. 2^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 24^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**».

3 (φ. 51^α). «Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγουμένων».

4 (φ. 63^α). Τάξεις.

α') ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου· β') ἐπὶ χειροτονίᾳ ὑποδιακόνου· γ') ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου· δ') ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου· ε') ἐπὶ χειροτονίᾳ ἐπισκόπου.

5 (φ. 79^α). «Ἐρμηνεῖα περὶ τῶν ἐγγενίων τοῦ νέου ναοῦ».

Ἔπεται (φ. 82^α) «Ἀκολουθία τοῦ ἐσπερινοῦ τῶν ἐγγενίων», (φ. 93^α) «Ἀρχὴ τοῦ ἐγκαινισμοῦ».

Τῶν τριῶν λειτουργιῶν προηγούνται ἄτεχνοι εἰκόνες τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστης αὐτῶν καὶ ἐν φ. 63^α καὶ 79^α μεγάλα ἐπίτιπλα, μικρότερα δ' ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστης τῶν λοιπῶν τάξεων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων, ἀλλὰ περιέργων ἀρχικῶν γραμμάτων, 71 μὲν διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων, 23 δὲ ἀπὸ τοῦ 83^α κ. ε. ἀπλῶς ἐρυθρῶν ἢ εἰς ἐρυθροῦ καὶ ἄλλου χρώματος.

Ἐν φ. 1^α χειρὶ νεωτέρᾳ. Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τὸ καλούμενον (λέξις διαγεγραμμένη διὰ διχέσεως τοῦ χάρτου) καὶ ἀφιερῶθη παρὰ Ἀκακίου ἱερομονάχου καὶ μηδὲς ἀποξενώση αὐτὸ ἵνα μὴ κτίση ἔπεται . . . (ὁ τελευταῖος στίχος κεκομμένος κατὰ τὴν στάχωσιν). Ἐν φ. 78^β τῇ χειρὶ τοῦ γράψαντος τὸν κώδικα Ἐγγραφή ἢ παροῦσα λειτουργία διὰ χειρὸς κάμοῦ, καὶ λίαν ἀμαθοῦς Ἀθανασίου ἱερομονάχου (καὶ δύο τελευταῖαι λέξεις μονοκονδυλικῶς).

Τὰ φ. 1^β, 49^β, 62, 91, 92, 112^β, 113 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

5.

Χαρτ. 0, 15 × 0, 12. Αἰῶνος XVI (φ. 82).

1 (φ. 1^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

2 (φ. 36^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου».

Ἐν ἀρχῇ ἐκατέρως τῶν λειτουργιῶν ἐπίτιπλον ἐγχρωμον. Αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αἱ ἐκφωνήσεις ἐρυθραὶ, ἡ δὲ λέξις Ἐκφωνήσεις ἐν τῇ ᾧ μονοκονδυλικῶς. Κοσμεῖται ὑπὸ 51 περικόμφων μεγάλων ἐρυθρῶν γραμμάτων.

Ἐν φ. 3^α. Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσυχίου (ἔπονται λέξεις διαγεγραμμέναι διὰ μέλανος) ἀρχιμανδρίτου δι' ὠνήσεως ἐν Ἀθήναις 1898.

Τὰ φ. 1, 2, 35^β καὶ 82 ἄγραφα.

Προγεγραμμένος σελιδοδείκτης κυανῆς μετὰξης.

Στάχωσις ἐκ πορφύρας βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν μεταξὺ ἐμπροσθεν ἡ Στάχωσις.

6.

Χαρτ. 0, 20 × 0, 155. Αἰῶνος XV (φ. 68).

1 (φ. 2^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

2 (φ. 26^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου».

β (φ. 54^α). «Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων».

Ἐν τῷ φ. 25, ἐπὶ χάρτου διαφόρου προστεθειμένου, «Εὐχή τῶν κολύβων» χειρὶ τοῦ XVII αἰῶνος.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τῶν δύο πρώτων λειτουργιῶν ἀπλᾶ ἐπίτιτλα, ἐρυθρὰ καὶ μέλανα. Μικρὰ ἐρυθρὰ ἀρχικά γράμματα.

Ἐν τῷ ἀρχῆθεν ἀγράφῳ φ. 1 παρενεγράφησαν τάδε: ὁ̅ς̅ καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι καὶ κερρὸν κομφὸν ἐπίτιτλον.

Τὰ φ. 65 - 68 νέου χάρτου ἀγραφα.

Στάχσις γεωτάτη.

7.

Χαρτ. 0, 205 × 0, 16. Αἰῶνος XIX (φ. 37).

1 (φ. 3^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».

2 (φ. 21^α). «Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως».

Ἐπεται: «Εὐχαριστία μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν».

3 (27^α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ».

Ἐν φ. 2β εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν φ. 15^α τοῦ Ἰησοῦ ἐντὸς δισκοποτήρου καὶ ἐν φ. 26β τῆς Θεοτόκου βρεφοκρατοῦσης. Ἄπασαι δ' ὑδαρῶν χρωμάτων.

Τὰ φ. 1, 2β, 36 καὶ 37 ἀγραφα.

Στάχσις νέα διὰ βύρσης πρασίνης μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν μετὰξὺ ἐμπροσθεν μὲν ὁ Ἐστχυρωμένος, ὀπισθεν δ' ἡ Θεοτόκος βρεφοκρατοῦσα.

8.

Χαρτ. 0, 30 × 0, 19. Αἰῶνος XVI (φ. 426).

Μανουὴλ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.

Ἀρχετικὸ ἀνεπίγραφος ἐν φ. 24^α. Προτάσσεται ἐν φ. 3β ἐπιστολὴ «Τῷ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εὐρισκομένῳ φιλοχρίστῳ λαῶ ἱερωμένῳ τὲ καὶ λαϊκῷ, ἐν Κυρίῳ χεῖρην αἰεῖ». Ἀρχ. Ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις νόμοις εὐρίσκονται πλείστα τῶν κεφαλαίων. Τέλ. ταῦτα δὲ ἐτυπώθησαν ἐν καὶ ἕκαστον ὡς ὀρᾶται ἐν ταῦθα ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει τῶν Θηβῶν ἀρχιερατεύοντος ταύτης τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοτιμήτου μητροπολίτου ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βοιωτίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Σίδης κυροῦ Ἰωάσαφ' οὗ τὸ κατὰ κόσμον ἐπίκλητον, Μακρῆς εὐγενέστατος καὶ ἡ ἐπίγειος αὐτοῦ πατὴρ, ἡ θεοφρούρητος νῆσος Ζακύνθου παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς δούλου αὐτοῦ Μανουὴλ νοταρίου τοῦ Μαλαξοῦ τοῦ ἐκ Ναυπλοίου τῆς Πελοποννήσου. Ἐν ἔτει ἑπτακισχιλιοστῷ ἑξήκοστῷ ἐνάτῳ ἰνδικτιῶνος τετάρτης ἀπὸ Ἀδάμ ἀπὸ δὲ τῆς κοσμοσωτηρίου κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ νέου Ἀδάμ, χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ἑξήκοστῷ πρώτῳ Ἀπριλλίῳ τριακοστῇ. Ἐπεται (φ. 4^α - 23^α)

«Πίναξ σὺν θεῷ τῶν ὡδα κεφαλαίων
ὅπως τὸ ζητούμενον εὑρεῖν ταχέως».

Κεφ. α' «Περὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθῆς» ... κεφ. φοθ' «Ὅπως γράφουσιν οἱ ἀρχιερεῖς γράμμα περὶ ζητείαις εἰς ἀναζήτησιν μοναστηρίου». Κεφ. φπ' «[Γ]ράμμα ὡπερ γράφουσιν οἱ ἀρχιερεῖς περὶ ζητείαις αἰχμαλώτου».

Ἐν φ. 3^α τῇ αὐτῇ χειρὶ

Ἡ βίβλος αὕτη ὑπάρχει (διορθωθὲν εἶτα εἰς ὑπήρχεν) τοῦ προέδρου

Θηδῶν τῆς μητροπόλεως, ἐξάρχου Βοιωτίας

Τοῦ πνευρωτάτου τε καὶ θεοκοσμημένου,

κυρίου Ἰωάσαφ τε, τοῦ καὶ χαριτωνόμου

Ἐν εἶται ἐπτακισχιλιοστῷ ἐξηκοστῷ ἐννάτῳ,

ἐγράψαμεν τὰ ἄνωθεν, μηνί τε τῷ Μαρτίῳ: ~

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῷ παρὸν νόμιμο ὑπάρχειν τῆς εὐαγούς μονῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κρημνῶν βουνῶν Ζακύνθου κόπος καὶ ἐπιμέλεια τοῦλαχίστου Ἱεροθέου ἱερομονάχου τῷ κατα κόσμον Μούσουρας: ~

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ κατωτέρῳ χειρὶ νεωτέρῃ † 1663 Μαρτίου | 20 | εἰμέρα Γετροάδι ὄρα (τὸ ὄ διορθωμένον ἄνωθεν εἰς ὦ) ἕκτη (ἡ ψιλὴ διορθωμένη ἄνωθεν εἰς ῶ) τῆς εἰμέρας (τὸ εἰ διορθωμένον παραπλεύρως εἰς ἦ) ἔγνην ἔγληψις καὶ ἐχάθη ὁ ἥλιος καὶ ἔγνην νήκτα (τὸ η διορθωμένον εἰς υ) καὶ ἐφάνηκαν ὅλα τὰ ἄστρα. Πρόσετέθησαν δὲ κίρρῳ μέλνι δι' ἄλλης χειρὸς τάδε ἐκράτησε: τὸ σκότος ὄρα (τὸ ὄ διορθωμένον εἰς ὦ) μεῖα.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἄνω ἄλλη χειρὶ τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος Ἡμεῖς Δημήτριος Μποζίκης ἐκκλησιάρχης τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου μαρτυρῶ καὶ βεβαιῶ ἀνέγνωσα τήνδε βίβλον.

Κατωτέρῳ ἄλλη χειρὶ Ἐμης (;) Διμιτριος ο Χεσας ἀνεγνωσα τηνδε βιβλον και εδοξασα τον θεον 1673 απριλιου 50 ἔγραψα ταῦτα.

Ἐν τοῖς φύλλοις 1 καὶ 2, οὓσιν ἀρχῆθεν ἀγράφοις, παρενεγράφησαν κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ διὰ χειρῶν διαφόρων ποικίλα δοκίμια καὶ σημειώματα, ὧν ἀναγράφονται ἐνταῦθα τὰ ὅπωςδὴποτε ἄξια λόγου

Ἐν φ. 1^α. Ἐγὼ Βασίλις Θεοδόσις μαρτίου 10. — 1710: μηνὸς 16 ἔγνην τεσο (;) ευ

1766	νικτὸς· σισμὸς· φοβερός· οπου δὲν το
φλεβαρίου	νε θημηθηκαι· κανένας· ἄνθρωπος· ε
προτει	πεσανε· πολλα σπητηα· και τουτο
ε.ιανψε το νερο	δηα ενθήμεσις—Ο ιερομοναχος βασι
οπου εβρεγχε	λιος:..... (μονοκονδυλια).

Αἱ δύο ἐνθυμήσεις ἐπαναλαμβάνονται ἐν μέρει καὶ πάλιν δι' ἄλλων χειρῶν.

Ἐν φ. 1^β «Ἐπιστολὴ τινὶ κηθηγεμῶνι» χειρὶ τοῦ ιη' αἰῶνος τελευτῶντος ἢ τοῦ ιθ' ἀρχομένου, φέρουσιν ἐπιγραφὴν Πανοσιολογιώτατε Κύριε Καθηγούμενε καὶ ὑπογραφὴν Ὁ Γνωστὸς ταπεινὸς σας δοῦλος διὰ πάντα, Σπυρίδων Μαρκέτος. Ἔχει δὲ ὅλη ὡδε, οὓσιν ἄξια λόγου ὑπὸ γλωσσικὴν ἔποψιν· Προςφέρω τὰς ταπεινάς εὐχαριστίας διὰ τὰς χάριτας τὰς ὁποίας ἡ ὑμετέρα καλοκαγαθία εἰς ἐμὲ δαψιλῶς ἐπεσώρευσε καὶ δι' ὧν ἀείμνηστον τὴν εὐγνωμοσύνην ἐνβάθει καρδίας διατηρήσω. Δέχθητε λοιπὸν πανσέβαστέ μοι, καὶ εἰληκρινέστατε τὰς τοιαύτας γραμμάς ὡς ἐνέχειρον ἀκραιφνέστατον τῆς καρδίας μου, καὶ ποθῶν

εὐκαιρον περιστάσιν ὅπως ἀποδείξω ἐναργῶς τὴν εὐχαριστείαν μου μένω διὰ παντὸς εἰς τὰς προσκυνητὰς προσταγὰς σας ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν σας.

Ἐν φ. 2^α 1713 Ἰανουαρίου—20 τῆς μερᾶς τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου ἦλθεν ἓνας ροῦφουλας ἰσε ὄλον το νισῆ τῆς Ζακύνθου καὶ ἐχάλασε πολὸταταις ἐλαιαίς καὶ ἄλλα δένδρικὰ καὶ ἐχάλασε του μοναστηρίου εἰς το Κατάσταρι πλέον παρα πενήντα ἐλαιαίς καὶ ἐξεκολοσε καὶ εἰς το μοναστηρι τριαντα πέντε κοματια πεύκους καὶ ἐτζακιστηκαὶ ὁ μίλος του μοναστηρίου καὶ ενα σπιτη εἰσον ἅγιον Ἰάννην ἐκρέμιση καὶ ἐτούτον δεν το ενθημίθη κανενας ἄνθρωπος ἀπο τῆ σήμερον οπου ἦγαι καὶ τούτον το γράφον δια ενθημισιν. Σοφρονιος ἱερομόναχος ὁ Ταβουλάρης.

Κατωτέρω δὲ καλλιτέρᾳ πως γραφῆ, ἀλλὰ τῆ αὐτῆ χειρὶ τάδε· Καὶ εἰς τῆ χόρα μεσα ἦτανε ἓνα καράβη φεαμεγγικο ἀραμενον καὶ του ἐκοψε ὄλαις ταις γούμεναις καὶ το ευγαλε ἔξο εἰς την ἁγίαν Τριάδα ἀναμεσα το σπιτάλιο καὶ τοῦ Βερίου το γρέπαρω καὶ ἐτζακισηκαὶ καὶ δεν εἰμιν τηποτις ἀπο δ αὐτο καὶ ἐπνιγίκαγε καὶ τρεῖς ἄνθρωποι καὶ ἐχαθηκαγε καὶ ἀλα καράβια καὶ βαρκαίς καὶ ἐχάλασε καὶ πολοτατα καμπαναρία τον εκκλησίον καὶ ἐτούτον εἶναι καὶ εἰς τον Μωρέα καὶ Καίφαλινία.—1713 Ἰουνάριου—20.

Ἐν φ. 2^β 1706 Αὐγουῦστου 17 ἐδιάβασα τὸ πᾶρό βηβλείο καὶ ἐδόξασα τὸν θεῶν:— Γερμανὸς ἱερεὺς ὁ Θεοδοσις (μονοκονδυλία).

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ κατωτέρω ἄλλη χειρὶ ἀψλζ', Νοέμβριου: ἰε' ἐσώθη ὁ μακαρίτης πρόην εἰγούμενος, Φιλαρατος ὁ Σιγουῖρος εἰς την χόρα, εἰς το ἀρχοντικόν τους, καὶ τον εἰφεραν εἰς το Μικρο νισι με την βάρκα καὶ τον ἐθάψαμε εἰς το μοναστήρι εἰς το Κιμιτιριὸν τον πατέρον· καὶ ο θεὸς να σιγχορεσι την ψυχίν του: ∞ Πέτρος ἱερεὺς Θεοδοσις καὶ ἐφιμεριος του παρόντος μοναστηρίου ἔγραψα: ∞

Κατωτέρω δ' ἄλλη χειρὶ· Εγὼ Νικολαος Θεοδοσις ἐκίταξα το παρον βιβλιον καὶ ἐδοξασα τον θεον: καὶ βεβεωνο 1765·· Αὐγουῦστου 30···

Καὶ κατωτέρω ἄλλη χειρὶ· Εγὼ Ἀνδρεας Θεοδοσις ἐκίτα[ξα]

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ὀπισθίῳ φύλλῳ τῆς σταχώσεως ἀναγινώσκονταί τάδε· 1704 Σοφρονιος μοναχὸς ὁ Ταβουλάρης. Αὐτόθι δὲ μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίων· Παύλος Θεωδόσιος εἰς τὴν χόρα εἰς τὸν ἀρχοντικόν τους, καὶ τον εἰφεραν εἰς το Μικρο νισι με την βάρκα καὶ τον ἐθάψαμε εἰς το μοναστήρι εἰς το Κιμιτιριὸν τον πατέρον· καὶ ο θεὸς να σιγχορεσι την ψυχίν του: ∞ Πέτρος ἱερεὺς Θεοδοσις καὶ ἐφιμεριος του παρόντος μοναστηρίου ἔγραψα: ∞

Ἐν τῇ κάτω ᾠξ τοῦ φ. 211^α Λαυρέντιος Χαρτᾶς εἰς χορτον Κατασαρι 1706.

Ἐν τῇ κάτω ᾠξ τοῦ φ. 329^α χειρὶ μεταγενεστέρᾳ· Διονύσιος Χαρτᾶς τοῦ Λαυρεντίου καὶ ἐν τῇ ᾠξ τοῦ φ. 396^α πλαγίως· Διονύσιος Χαρτᾶς 1861. Ἐν τῇ κάτω ᾠξ τοῦ φ. 397^β Λαυρεντιος Χαρτᾶς 1850. Ἐν τῇ ᾠξ τοῦ φ. 174^α χειρὶ νεωτάτῃ Λαυρέντιος Χαρτᾶς τοῦ Νικολάου Ἰωαν. Ἐν δὲ τῇ κάτω ᾠξ τοῦ φ. 203^β διὰ μολυβδίδος. Νικόλαν Ἱερεὺς ποτὲ Λαυρεντίου. Ἐν φ. 426^β Νικόλαος Χαρτᾶς τοῦ Λαυρεντιου [1830] καὶ [1830] Τουτο γράφω περιζοσε τη φροφραν σου.

Στάχωσις διὰ ξύλου περιεβλημένου διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ὑπῆρχον καὶ κομβία καὶ θηλύκια ἐκλιπόντα.

Ἐπὶ τῆς κόψεως τῶν φύλλων ΝΟΜΟΣ 1850 Λ[αυρέντιος] Χ[αρτᾶς].

9.

Χαρτ. 0, 32 × 0, 22. Αἰῶνος XVIII (φ. 225).

«Νόμος ἐκκλησιαστικὸς καὶ πολιτικός».

Προτίθεται πίναξ κεφαλαίων φν', ὡν α' «Περὶ κριτοῦ, ὅτι νὰ εἶναι εἰς ὅλους συμπαθής, καὶ νὰ μὴδὲν πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς ἀποδείξεως» . . . φηθ' «Κανόνιον διὰ νὰ εὐρίσκηται τὴν ἀρχιμηνία», φν' «Σεληνοδρόμιον παντοπιγόν καὶ αἰώνιον». Ἐν φ. 114β' «Τέλος τοῦ πίνακος καὶ τῷ θεῷ βόξκ. 1732 αὐγούστου».

Ἐν φ. 225β' Ἐτελειώθη ὁ παρὼν ἐκκλησιαστικὸς καὶ βασιλικὸς Νόμος ἐν ἔτει αψλβ' ἐν μηνί Αὐγούστῳ κα' εἰς τὸν μησοθρά' ἔτος τῆς Χριστοῦ ἐνανθροπήσεως Κατωτέρω Τῷ ἐν Τριάδι θεῷ, αἰώνιος ἡ προσκύνησις, καμοὶ τῷ αἰσχερῷ ἢ συγγώρησις δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι 1732 Αὐγούστου 25». Καὶ κατωτέρω ἄλλη χειρὶ Τὴν μητρόπολιν τῆς Παλαιᾶς Πάτρας ἀναδέχθην ἐγὼ. Καὶ κατωτέρω ἄλλη χειρὶ τὴν μητρόπολιν τῆς Παλαιᾶς Πάτρας ἀνεδέχθην ἐγὼ. Κατωτέρω Κατ' ἔτος 1831 μαρτίου—22 τὸ παρὼν ἐδόθη εἰς ἐμὲν τὸν ἀρχιμανδρίτην Κ. . . ἐν Νεόφυτον καὶ τινὰ ἄλλα διαγεγραμμένα ὁμοίως διὰ μολυβδίδος, εἰς ἃ ἔπονται φράσαις ἄρα.

Ἐν τῇ ἄνω ᾠα τοῦ φ. 1^α. μητροπολίτου Ἀνανίου (:) Σαντορήνης.

Ἐν φ. 1^α καὶ 16^α ἐπίτιτλα, πολλαχρῶς δὲ ἀρχικὰ γράμματα πράσινα ἑμοῦ καὶ κόκκινα.

Τὸ φ. 15 ἄγραφον.

Στάχῳσις ἀπλή διὰ θύρας.

10.

Χαρτ. 0, 27 × 0, 20. Αἰῶνος X καὶ IX (φ. 144).

1 (φ. 1^α). **Γρηγορίου Νύσσης Λόγοι εἰς τὰ Ἐσμματα τῶν ἁσμάτων.**

α' Λόγ. ιγ' (φ⁰ 1β). Ἄρχ. (ἀκέφ.) . . . τε καὶ ἀρμόζων τῇ χρυσῇ κεφαλῇ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀκαίρεον μὲν κατὰ τὴν περιστεράν.— β' (φ. 1β). «Εἰς τὰ Ἐσμματα λόγος ιδ'». — γ' (φ. 11β). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ Ἐσμματα λόγος ιε'».

2 (φ. 19β). «**Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία ε'** εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

3 (φ. 26β). **Τοῦ αὐτοῦ «Οἱ Μακαρισμοί».**

α' (φ. 26β). «α'. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι». — β' (φ. 33β). «β'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν». — γ' (φ. 38^α). «Λόγος γ'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται». — δ' (φ. 43^α).

«Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. † Λόγος δ'». — ε' (φ. 49^α). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται». — ς' (φ. 55^α). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ καθροὶ τῆ καρδίας ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. † Λόγος ε'». — ζ' (φ. 60^α). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. † Λόγος ζ'». — η' (φ. 65^β). «η'. Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκα δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

‡ (φ. 69^β). «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσης Λόγος ἐπιτάφιος».

§ (φ. 87^α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσης Διάλογος περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Μαρίνης».

Ἐν τοῖς φ. 101^α, 109^α καὶ 111^α σχόλια ἐν τῇ ᾧ κεφαλαίοις γράμμασι.

¶ (φ. 124^α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Ἀντιρρητικὰ κατὰ τοῦ δυσεβοῦς Εὐνομίου».

Ἐπεταί φ. 140^β. «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος θ' ἀνατροπὴ τοῦ ἀθέου δόγματος Εὐνομίου», ὅστις μένει κολοβός. Τὰ φ. 142 - 144 ἐφθαρμένα.

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον (φ. 1 - 123^α) γεγραμμένον κατὰ δύο σελίδας τὸν X αἰῶνα, τὸ δὲ δεῦτερον (φ. 122 - 144) κατὰ μίαν σελίδα τὸν IX αἰῶνα.

Τὰ φ. 86^β καὶ 123^β ἀρχῆθεν ἄγραφα. Τούτων ἐν τῷ πρώτῳ παρενεγράφη χειρὶ τοῦ XIII αἰῶνος «Πισίδου». Ἄρχ. Καὶ τίς τὸν ἰχθὺν τὸν ναυκράτην ποιεῖ τρεχουσῶν ὀγκάδων ὁδοστάτην. Τέλ. καὶ τοῦτο ποιεῖ δεῖγμα τῆς ἐξουσίας. Εἶνε δὲ καταλογάδην γεγραμμένοι οἱ στ. 997 - 1031 τῆς Ἑξαήμερου Γεωργίου Πισίδου μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν πρὸς τὴν ἐκδοσιν *Hercher* (Claudii Aeliani *Varia Historia Epistolae Fragmenta*. Ἐν Λειψία. 1866). — στ. 1002 κύκλω περιπτύξασα. — στ. 1003 ἦν ἐκ τοῦ ἦν. — στ. 1004 ῥεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα — τρέχη. — στ. 1008 συμβαλὼν. — ἐξικμάσοι. — στ. 1009 κλεις. — στ. 1010 θέλη. — στ. 1011 ἐκραγίναί. — στ. 1013 βδελύσσεται. — στ. 1016 πόρνην μῆδὲ. — ἔχειν. — στ. 1080 τεκνοποιὸν δείκνυσι. — ἐγγέλην. — στ. 1023 πλευρομήτωρ. — στ. 1024 τὴν φύσιν ἐκ τοῦ φύσει. — στ. 1025 ἐξήμαρτεν. — στ. 1026 λογχεύτριαν. — στ. 1031 δεῖγμα. Ἐν δὲ φ. 123^β παρεγγεγραμμένον «Μαξίμου» ἀπόσπασμα ὁμοίως χειρὶ XIII αἰῶνος. Ἄρχ. Δι' ἣν μὲν αἰτίαν ὁ θεὸς ἐδημιούργησε, ζῆτει. Τέλ. ἡ μὲν νοερά τὰς νοήσεις, ἡ δὲ αἰσθητικὴ τὰς αἰσθήσεις.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ κώδικος κοσμεῖται ἐνιαχοῦ ὑπὸ κομψῶν φαιῶν κίρρων γραμμάτων.

Στάχσις νεωτάτη, εὐρυτέρα τὰς διαστάσεις τῶν ἀνω δηλωθεισῶν, αἰτινὲς εἶνε αἱ τοῦ περγαμηνοῦ κώδικος αὐτοῦ.

11.

Χαρτ. 0, 31 X 0, 205. Αἰῶνος XVIII (φ. 302).

1 (φ. 12^α). «Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν περιεχομένων ἀπασῶν ὑποθέσεων, ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι· πονηθέντα ἅμα καὶ συντεθὲν, τῷ ἐν ἱερομονάχοις, ἐλαχίστῳ **Ματθαίῳ**» [τῷ **Βλαστάρει**].

Προτίσσεται (φ. 2^β) «Πίναξ περὶ ὧν οὐκ εἰν εἰς κεφάλαια, ἀλλὰ κατὰ στοιχεῖον εὐχερῶς ὁ ζητεῖς εὐρήσκεις», ἐν δὲ φ. 3^α-9^β «Πίναξ, τῶν περιεχομένων κεφαλαίων κατὰ στοιχείων ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ».

2 (φ. 278^α). «Κανονικὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἤμειψε πρὸς ταῦτα συνοψιν ὁ **Ματθαῖος**» [**Βλαστάρης**].

3 (φ. 290^α). «Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὄφροϊκια τῆς πρώτης πεντάδος».

4 (φ. 290^α). «Αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί, τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντίνου πόλεως».

5 (φ. 292^α). «Νόμος γεωργικὸς κατ' ἐκλογὴν ἐκ τοῦ Ἰουστινιανοῦ».

6 (φ. 294^α). «Ἐντεῦθεν περὶ ἱερωσύνης ἐκ τῶν τοῦ Χρυσοστόμου λόγων».

7 (φ. 296^β). Περὶ ἀναξίων ἀρχιερέων ἢ ἱερέων».

8 (φ. 297^α). «Περὶ μοναχῶν κανόνες τοῦ μεγάλου Βασιλείου».

9 (φ. 301^α). «Κεφάλαια διάφορα κατ' ἐκλογὴν ὠφέλημα».

Ἐν φ. 301^β Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εἰς τοὺς χιλίους ευτακοσίους τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου ὀκτῶ, ἡμέρα πέμπτη. Ἐγράφη δὲ ὑπὸ χειρὸς εὐτελοῦς Ἀγαπίου καὶ ἀφιερῶθη ἐν τῇ θεῖα καὶ ἱερᾷ μονῇ τῆς ὑπεράγιας Θεοτόκου Εὐαγγελίστριας καὶ Ἁγίων Πάντων, τὴν πλησίον κειμένην ἐν τῷ μέρει τοῦ Γρεβαινοῦ καὶ ἀφιερῶθη διὰ μνημόσυνόν του αἰώνιον:— Κατωτέρω δ' ἐρυθρὰ Γραφεὺς εὐτελῆς μόλις ἤλθεν ἐνταῦθα | ὅ, σοὶ κομίζει, δωρεάν ἀγνή δέχου.

Κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν μικρῶν καὶ ἐνίων μεγάλων ἐγχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν οὐκ ἀνάξιον λόγου χάριν τῆς ἐνδυμασιολογίας τὸ Ε, περιέχον καὶ ἐνδυμασίαν γυναικός, καὶ τινων κομφῶν μικρῶν ἐπιτίτλων.

Τὰ φ. 1, 2^α, 10, 11. 242^β, 300^β, 302 ἀγραφα.

Στάχσις διὰ ξύλου περιβεβλημένου ὑπὸ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ἐχει καὶ δύο σωζόμενα θηλύκια.

12.

Χαρτ. 0, 16 × 0, 10. Αἰῶνος XVII (φ. 195).

Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων.

Ἄρχ. ἐν φ. 25^α. Προτάσσεται (φ. 2^α-23^β) «Πίναξ ἀκριβῆς τοῦ παρόντος νομίμου», περιλαμβανῶν κεφάλαια τῶν α' «Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάρνει χρεῖα νὰ εἶναι», β' «Περὶ πνευματικοῦ ὅπως νὰ ἔχη τόπον ἱερὸν διὰ τοῦς ἐξομολογουμένους, καὶ τὴν ἀλέγη πρὸς αὐτούς», . . . τῆς γ' «Ὅτι οἱ ἱερεῖς δὲν ἔμποροῦν νὰ ἀφορίτουν τινὰ χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ ἀρχιερέως», τῆς δ' «Ὅτι οὐ μόνον ἔσσι λύσουσι οἱ ἀρχιερεῖς εἶναι λυμέναι, ἀλλὰ ἔσσι λύσουσι καὶ οἱ ἀδικηθέντες».

Τὰ φ. 1, 194^β καὶ 195 ἀρχῆθεν ἔγραψα.

Ἐν φ. 195^β παρενεγράφησαν χειρὶ νεωτέρᾳ τὰδε: Ὁ παρὸν νομοκάνων εἶναι τοῦ Μακαρίου ἱερομονάχου ἀγίουταμίτου καὶ ὁπιοσ τὸν πάρι νὰ ἔχη τὴν κατάραν τοῦ ἀγίου τάφου ἀμήν. Αἰτίθι δὲ δι' ἐρυθροῦ μέλανος τὰδε: Τὸ παρὸν ἐψηφίσθη ὑπὸ Δημητρίου Θεριανοῦ Ζακηθου ἰσ 1850. Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ διὰ μέλανος ἔγραψα μικροῦ ἰστιοφόρου πλοίου. Ἐν φ. 194^β παρενεγράφη χειρὶ νεωτέρᾳ «Ὁ μακαριεὶς τὸς μέλλοντας ἱεροθῆναι».

Στάχωσις διὰ φύλλου περιβεβλημένου διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σώζονται λείψαν ἰθνηκίων ἐκλιπόντων.

13.

Βομβ. 0, 205 × 0, 13. Αἰῶνος XIII (φ. 309).

Τετραευάγγελον.

1 (φ. 2^α). «Τὸ κατὰ Μιχθῆιον ἅγιον εὐαγγέλιον». — 2 (φ. 84^α). «Τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον», προτασσομένου ἐν φ. 83^α κ. ε. Πίνακος κεφαλαίων. — 3 (φ. 139^β). «Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον». — 4 (φ. 233^α). «Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον». Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου εὐαγγελίου ἐπίτιτλον μέλαν καὶ ἐρυθρὸν καὶ ἀρχικὸν γράμμα προτάσσεται δ' ἐκάστου εὐαγγελίου Πίναξ τῶν κεφαλαίων πλὴν τοῦ τοῦ Μιχθῆιου, ἐκπεσόντος, οὐ σώζεται μόνον μικρὰ πρὸς τῆ ῥάχει τοῦ κώδικος ἄγραφος λωρίς δύο φύλλων. Ἐν φ. 303^α κ. ε. «Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων», μένων κολοβός.

Τὸ τέλος ἐκάστου τετραδίου σημειοῦται ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ αὐτοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ διὰ γραμματος τοῦ ἀλφαθήτου, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπομένου τετραδίου ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ αὐτοῦ πρὸς τὰριστερά. Τοῦ τετραδίου δ' λείπει τὸ πρῶτον φύλλον, τὸ δὲ τελευταῖον μετατεθειμένον ἐν τῷ κώδικι φέρει νῦν ἀριθμὸν φύλλου 117 τοῦ τετραδίου δ' λείπει τὸ ὄγδοον φύλλον, τοῦ τετραδίου ε' ὁμοίως τὸ ὄγδοον.

Τὸ φ. 1 ἄγραφον, ἐν δὲ φ. 1^α ἐνεγράφησαν χειρὶ νεωτέρῃ τὰδε: Ἐτοῦτο τὸ
 ετραβάνγγελο ἐνε τοῦ γιαν τῆς π' ὀθῶς (;) ἀπο το βελισ δο.
 Στάχως διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

14.

Περγ. 0, 163 X 0, 132. Αἰῶνος XII (φ. 116).

Ἐτραβευάγγελον.

Ἄρχ. ἐν φ. 1^α ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Μάρκου ἐν κεφ. Ζ' 10 (Τίμα
 τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου).—Ἐν φ. 28^α «Τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγε-
 λίου τὰ κεφάλαια».—Ἐν φ. 30^α ἄρχεται τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἀκέφαλον
 ἐν κεφ. Α' 17 (καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι). Μεταξὺ
 τῶν φ. 41 καὶ 42 λείπουν φύλλα περιέχοντα τὰ κεφ. Ε' 32 ἀπὸ τῶν λέξεων εἰς
 μετάνοιαν· οἱ δὲ εἶπον πρὸς μέχρι τοῦ κεφ. 5' 8 διαλογισμοὺς αὐτῶν. —Ἐν
 φ. 97^β «Τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Λείπει ἐν φύλλον μετὰ
 97 καὶ 98. Ἐν φ. 98^α «Τὸ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην εὐαγγέλιον». Μένει κολο-
 βὸν ἐν κεφ. Ζ' 32 (καὶ ἀπέστειλαν οἰκηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἄρχοντες
 ἵνα . . .).

Τὸ φ. 1 διαβεβρωμένον ὑφ' ὑγρασίας.

Κωδὶξ ἀστάχωτος.

15.

Χαρτ. 0, 15 X 0, 10. Αἰῶνος XVI (φ. 337).

1 (φ. 2^α). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

Ἐν στίχοις καταλογάδην γεγραμμένοις. Ἄρχ.

Ἄλλ' ὦ ἀγνή πανάχραντε, παρθένε Θεοτόκε,
 ὦ μητερ πανυτέραγνε, θεογεννητορ κόρη.

2 (φ. 21^α). «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ
 μακαρίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ».

Ἄρχ. Βίον ἀξιῶπαινον καὶ θεάρεστον καὶ πολιτείαν ἄμμεπτον ἀνδρὸς
 ἐναρέτου ὃ φίλτατοι μέλλω διηγῆσασθαι.

3 (φ. 324^α). «Περὶ τῶν κακοδόξων Ἀρμενίων καὶ τῆς σατανικῆς
 αἵρέσεως καὶ τῶν ἐναγῶν νιστειῶν αὐτῶν τῶν ἑπτὰ εὐδομάδων, καὶ
 περὶ τῶν πένται αἵρέσεων ὃν ελαβον παρα Χοσρόη βασιλέως Περ-
 σῶν».

Ἄρχ. Μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸ γένος τῶν Ἀρμενίων ἐκ τῶν Ῥωμαίων
 ἐν τῇ ἀγίᾳ τετάρτῃ συνόδῳ.

4 (φ. 334^α). Διήγησις μερικῶν θαυμάτων».

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. ΙΑ'.

Ἄρχ. Εἰς τοῦς παλαιοῦς καιροῦς εἶτον ενας Χριστιανὸς πολλὰ ευλαβίης καὶ φοβούμενος τὸν θεόν.

Μένει κολοβόν, τῶν δύο τελευταίων φύλλων ὄντων ἐφθαρμένων κατὰ τὸ κάτω μέρος.

Ἐν ἀρχῇ τὸ φ. 1^α περιέχει μουσικὰ σημεῖα ἀκέφαλα καὶ κολοβά.

Ἐν φ. 322^α-323^β ἀναγινώσκονται τάδε γεγραμμένα ἐρυθρά· Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ὁ δὸς ἀρχὴν καὶ τέλος τῆς βίβλου ταύτης· διὰ χειρὸς κάμου Δημητρίου ἱερέος ὁ διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος μετ'ὀνομασθῆς Διδύσιος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς πατὴρ ἔτει τῷ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἑπτακισχιλιοστῷ ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ μηνὸς Σεπτεμβρίου ᾠ' Ἰνδικτιῶνος ς' ἡμέρα Τρίτη (=1562) ἐγραύτη ἐν Κωνσταντιπόλει.

Πόθῳ θεῷ καὶ ἔρωτι ἐγραύτη τὸ παρὸν τριζόλβιον· καὶ ψυχοφελές βιβλίον τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ τριζμάκαρος Ἀνδρέου τοῦ διὰ τῶν Χριστὸν σαλοῦ γενομένου· διὰ ἐξόδου καὶ ἀγάτης ψυχηκῆς σωτηρίας τοῦ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικῆς πατράοιν καὶ συγγέλου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κῦρ Δωροθέου· καὶ γὰρ ὁ φιλοβιβλος δικαίος ἀνεκλήθη καὶ φιλόχρηστος· κατὰ τὸ εἰρημένον ὅτι ὁ ἀγαπῶν με ἀγαπηθῆσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· ὁ ἀγαπῶν με ἐν τῷ νόμῳ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτὸς, δῆλον· ὅτι ἐν τῷ ευαγγελίῳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς· καὶ τὸ παρὸν βιβλίον μεγάλην ἔχει τὴν ψυχοφελῆ διήγησιν· τοῖς νουνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς αὐτὸ ἀναγινώσκουσι· καὶ πρὸς θεὸν ὀδιγῆ καὶ παύρησις ἀξιεῖ· τοῖς δὲ ἀμελῶς καὶ οκνηρῶς αὐτὸ ἀναγινώσκον βουλομένοι, καὶ μὴ προσέχειν τοῖς βουλομένοις· ὄνειδος τὸ τελευταῖον καὶ κατάκρισις καθέστηκεν· καὶ διὰ τοῦτο πάντες ὅσοι τύχετε αὐτὸ ἀναγινώσκῃ ἐπιμελῶς τηρήσατε καὶ εὐρήσειτε ψυχοφελῆ λαμπρότητα ἐν τῇ μελούσῃ κρίσει εὐχαῖς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου ἀμήν.

Τὰ φ. 18^β-20^β ἄγραφα. Ὁμοίως δ' ὑπερεπηδήθησαν ἄγραφα τὰ φ. 325^β καὶ 328^β-329^α, συνεχιζομένου τοῦ οἰκείου κειμένου κατόπιν ἀνελλιπῶς.

Στάχως διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

16.

Χαρτ. 0, 21 X 0, 17. Αἰῶνος XVIII (φ. 207).

«Τοῦ ἁγίου πατρὸς **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου** Ἄπαντα».

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐπιγραφῆς ἐν ἔτει 1796 : Φεβρουαρίου 12 : ἐγράφησαν παρ' ἐμοῦ τοῦ Βασιλείου Ῥωμάνου, ἡ Μολδαβέως». Εἶτα δὲ κατωτέρω διὰ νεωτέρας γραφῆς μέλαν Ἀριθ. 1. καὶ λάθος, διὰ δὲ μολυβδίδος Ἀριθ. 111. Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή μετὰ τῆς διαφορᾶς ἦτοι Ῥωμάνου ἐν φ. 2^β, ὅπου ἀρχετα· καὶ «Τάξος τῶν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἐδρισκομένων Κεφαλαίων μακκαρίου τοῦ Αἰγυπτίου».

Ἐν φ. 206^β· Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα : 1796 : φευρ : 12 :

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς χωρὶς περὶ Κλέωνος καὶ πενταγράμμου [ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ Περὶ τοῦ ἐν τῇ προσγωγῇ πταίσματος] καὶ «Ἐνθύμησις τινῶν

ἀναγγαίων διὰ κατασκευὴν πράγματός τινος» (συνταγή). Ἐν φ. 1^α 1802 : 14 Ὁκτωμ: ἀνήμερα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἡμέρα Τρίτη, ἔγινε μέγας σεισμός. Εἶτα δὲ Νεκρῶν ὀνόματα. Ἀρχ. Ἀνθίμου ἀρχιερέως. Ἰλαρίωνος καὶ τῶν τέκνων Δακῆτζα πρεσβυτ: Ἐν φ. 1^β. Τὸ παρὸν χειρόγραφον βιβλίον, τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ ἅπαντα, τὸ ἐπῆρα μίαν φορὰν ἀπὸ τὸν μακαρίτην Γεώργιον ἐπιστάτην τῆς ἐν Ἰάσσιω Αὐθεντικῆς σχολῆς διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσω, καὶ ἔξε (ἡ λέξις ἔξε εἶνε διαγεγραμμένη) ἕως νὰ τὸ διαβάσω, ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης, καὶ ἔκτοτε ἔμεινεν εἰς ἐμένα. καὶ πρὸς ἔνδειξιν ἐσημείωσα ἐδῶ. —1820. Ἰουλίου: 30, Ἰάσσιον. Πέτρος Γιαδιάρις. Καὶ κατωτέρω Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ σήμερον, τῇ 15^ῃ Δεκεμβρίου 1906, ἀντιδρ. 16. Ἀλέξιος Κολυβάς. Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ τοῦ τέλους χωρὶς πατέρων καὶ ἐρμηνεῖαι λέξεων τινῶν.

Τὰ φ. 5^β καὶ 207 ἄγραφα.

Στάχσις σύγχρονος τῇ γραφῇ τοῦ κώδικος διὰ ναστοχάρτου.

17.

Χαρτ. 0, 175 X 0, 12. Αἰῶνος XVII (φ. 266).

1 (φ. 1^α). «Ἐσπερινὸς μετὰ τὸν προοιμακὸν ψαλμὸν».

2 (φ. 9^α). «Οἱ κοσμοχαρμόσυνοι κδ' οἴκοι: πρὸς τὴν νοητὴν σκάλαν, τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ».

3 (φ. 15^α). «Οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου».

4 (φ. 19^α). «Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀκροστιχὶς χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη».

5 (φ. 33^α). Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ποίημα **Θεοστηρίκτου μοναχοῦ**».

Ἔπονται ἐν φ. 49^α «Εἶτα οἴκους ἕξ». Τῆς συνεχείας ἡ τάξις τεταραγμένη ἐν τῷ κώδικι. Καὶ ἐν μὲν φ. 57^α «Εἶτα τοὺς ἑτέρους ἕξ οἴκους», ἐν δὲ φ. 243^α «Καὶ πάλιν ἄλλους ἕξ οἴκους», ἐν δὲ φ. 251^α «Καὶ πάλιν τοὺς λοιποὺς ἕξ οἴκους», ἐν δὲ φ. 51^α «Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός». Ἐν φ. 62^β. Τέλος τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῷ θεῷ δόξα καὶ αἶνος.

6 (φ. 65^α). «Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ. Κατάνυξις».

Ἐν φ. 65^α Βιβλίον α' εἰς κεφάλαια κς'. Ἐν φ. 91^α Βιβλίον β' εἰς κεφάλαια ιβ'. Ἐν φ. 104^α Βιβλίον γ' εἰς κεφάλαια ξβ'. Τὸ δὲ Βιβλίον δ', ἀρχόμενον ἐν φ. 177^α ἔχει ἰδίαν ἐπιγραφὴν «Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας», δὲν διαίρεται δ' εἰς κεφάλαια, ἀλλ' ἔχει ἰδίους τίτλους καὶ τὰς ἐπιγραφὰς «Φωνὴ τοῦ μαθητοῦ» καὶ Κατάνυξις». Εἶνε δὲ γεγραμμένη ἡ ὅλη συγγραφή ἐν τῇ καθωμλημένῃ. Τὸ Βιβλίον α' ἄρχεται ὡδε: Ἠγαπημένε σωτῆρα, ἰδοὺ ἓνα πρόβατον ἐξωρισμένον ὅπου ἔρχεται εἰς τὸ μανδρὶ σου.

7 (φ. 87^α). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

8 (φ. 247^α). «Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

9 (φ. 49^α). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

10 (φ. 255^α). «Εὐχὴ εἰς τὴν περαγίαν Θεοτόκον».

Ἐν στίχοις καταλογάδην γεγραμμένοις. Ἄρχ.

Παντάνασσα, πανύμνητε, παρθενομήτορ κόρη
ἐμῶν ῥημάτων ἀκουσον, καὶ πρόσχεσ μου τοῖς λόγοις.

11 (φ. 257^α). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

Ἄρχ. Ἐπεὶ σὲ προστάτιν καὶ μεσίτιν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα θεὸν τὸ
ἀνθρώπινον γένος εὐμοίρησε.

12 (φ. 259^β). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν Θεοτόκον».

Ἄρχ. Δέσποινα δέσποινα μήτερ ἁμαρτωλῶν ἢ προστάτης, λιμὴν τῶν χει-
μαζομένων.

13 (261^α). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

Ἐν στίχοις καταλογάδην γεγραμμένοις. Ἄρχ.

Ἡμεῖς δὲ σε πανάχραντε, μήτερ εὐλογημένη
τοῦ γλυκυτάτου σου υἱοῦ καὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων.

14 (φ. 262^α). «Εὐχὴ ἑτέρα».

Ἄρχ. Παναγία δέσποινά μου Θεοτόκε ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ
καὶ ἀναξίου δούλου σου τὴν ἀκηδίαν.

Τὰ φ. 13, 14, 18^β, 48^β, 55^β, 56, 63, 241^β, 242, 250^β, 263 - 266 ἄγραφα.

Στάχσις διὰ βύρσης ἄνευ ἐπιτυπωμάτων.

18.

Χαρτ. 0, 175 X 0, 11. Αἰῶνος XVII (φ. 79).

«Νουθεσίαι εἰς πνευματικὸν πατέρα, καὶ ἀσφάλεια».

Προτάσσεται «Πίνχε σὺν θεῷ τοῦ παρόντος νομίμου
ὅπως εὖρης τὸ ζητούμενον εὐκόλως».

Περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ κεφάλαια σλζ', ὧν α' «Περὶ τῶν χειροτονούντων παρ-
ενορίαν», σλς' «Περὶ πνευματικῆς συγγενείας», [σλζ'] «Περὶ τῆς ἑτέρας πνευματι-
κῆς συγγενείας».

Τὰ φ. 14^β καὶ 79^β ἄγραφα, ὧν τῷ δευτέρῳ παρενεγράφησαν ἀνάξια λόγου δο-
κίμια κονδυλίου.

Τὸ φ. 16 ἐσχισμένον πρὸς τὰ κάτω.

Στάχσις διὰ βύρσης ἀπλῆς, περιβεβλημένης ἐν νεωτέροις χρόνοις διὰ χάρτου
πρὸς προφύλαξιν.

19.

Χαρτ. 0, 17 X 0, 12. Αἰῶνος XVIII (φ. 227).

1 (φ. 2^α). Περὶ ὀρθογραφίας.

Προτάσσεται «Προοίμιον», οὗ ἡ ἀρχὴ Οὐ μόνον χρήσιμος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀναγκαῖα τοῖς τὴν Γραμματικὴν τέχνην μετιούσιν ἢ τῆς Ὀρθογραφίας γνῶσις. Σύγκειται ἐκ Κεφαλαίων ἢ Τμημάτων ε΄.

(φ. 78^α). «Περὶ τόνων τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν».

Ἄρχ. Χρήσιμον τυχὸν διελεῖν πρότερον καὶ θεωρῆσαι τὰ διηρημένα. Διαίρεται εἰς δύο μέρη.

3 (φ. 112^α). «Τμῆμα γον Περὶ ἐτυμολογίας».

4 (φ. 141). «Ζηνοβίου Ἐπιτομὴ τῶν **Ταύραίου καὶ Διδύμου** παροιμιῶν».

Προτάσσεται ἐν φ. 125^α - 140^β «Πίναξ κατὰ ἀλφάβητον τῶν ἐν τῷ παρόντι».

Τὰ φ. 1 καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ τρία μὴ ἡριθμημένα, 77^β, 122 - 124, 225 - 226^β ἄγραφα ἀρχῆθεν.

Ἐν φ. 1^α ἐνεγράφησαν τάδε· Γέγραπται μὲν χειρὶ Παλαιολόγου, δεδώρηται δὲ Γεωργίῳ Μαυρίδογλου τῷ καὶ διακούσαντι αὐτοῦ;—Ἐξεπονήθη δὲ τῷ ἐν ἰατροφιλοσόφοις Κωνσταντίνῳ. Κατωτέρω δὲ· Καὶ τῷδε, Κωνσταντίνῳ Μαυρίδογλου. Ἐν φ. 168^β· Ἐτυπώθη ὁ βιβλος τῶν παροιμιῶν τοῦ Ζηνοβίου δι' ἀκριβείας ὅποσον οἶόν τε ἦν, ἐν τῇ Ἀγανόᾳ ὑπὸ Πέτρου Βρουβακλίου ἔτει χιλιοστῷ πεντηκοσιοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ:—Ἐν φ. 225^α Τύπος ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν σεβασμιότητα.

Ἐν φ. 225^β· 1806: αβγοῦσου: 10: ἔγηνε ἀφθέντης:

Στάχωσις διὰ βύρσης ἀπλή.

20.

Χαρτ. 0, 27 X 9, 145. Αἰῶνος XIX (φ. 114).

«Ἐγχειρίδιον περὶ συντάξεως τῶν ὀκτῶ τοῦ λόγου μερῶν **Ματθαίου μοναχοῦ**».

Ἐν φ. 112 χειρὶ νεωτέρῳ Κιριακῷ Μελέτῳ Κωνσταντίνῳ καὶ ἐν φ. 2^α ἐν τῇ ἀνω ᾠφ τῇ αὐτῇ χειρὶ Κωνστ. Μελέτῳ.

Τὰ φ. 1, 112^β, 113 καὶ 114 ἄγραφα, ἐν οἷς ἐνεγράφησαν ἀνάξια τινὰ λόγου διὰ μολυβδίδος.

Στάχωσις νέα.

21.

Χαρτ. 0, 22 X 0, 16. Αἰῶνος XIX(φ. 139).

1 (φ. 1). Ἠθική.

Ἄρχεται ἀκέφαλος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Κεφ. α' διὰ τῶν λέξεων ὁποῦ διορίζει ὁ λόγος τοῦ νοῦς, θεωρῶντας τὰς περιστάσεις. Ἐπεταί (φ. 1β) «Κεφ^{ον} β^{ον}. Περὶ τῶν ἀρετῶν κατ' ἰδίαν». Ἄρχ. Ἐκ τῶν ἀρετῶν ἄλλαις εἶναι ἀρχικαῖς, καὶ ἄλλαις προστιθέμεναι.— (φ. 7β). «Κεφαλαῖον Γ^{ον}. Περὶ τῶν ἀμαρτιῶν». Ἄρχ. Καθὼς τὰ ἐνάρετα ἔργα προέρχονται ἀπὸ τὰς ἀρετάς.—(φ. 9β). «Μέρος Δον τῆς Ἠθικῆς. Περὶ τῶν διαφόρων τῆς ζωῆς καθηκόντων». Ἄρχ. Καθήκοντα θέλει γὰ εἶπῃ τὸ χρέος ὁποῦ ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Μετὰ βραχείαν εἰσαγωγὴν «Κεφ^{ον} Α^{ον}. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου συμμὰ εἰς τὸν θεόν, καὶ τὸν ἑαυτόν του». Ἄρχ. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα θεοῦ.— (φ. 10β). Κεφ^{ον} β^{ον}. Περὶ τῶν καθηκόντων συμμὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου». Ἄρχ. Εἰς τὴν οἰκίαν εἶναι τριῶν λογιῶν συντροφία.— (φ. 11β). «Κεφ^{ον} Γ^{ον}. Περὶ τῶν καθηκόντων συμμὰ εἰς τὴν Πολιτείαν». Ἄρχ. Ὅσοι ζῶσιν εἰς τὴν Πολιτείαν ἢ εἶναι ἐξουσιασταί, ἢ ὑπήκοοι, καὶ ιδιωτικοί.

2 (φ. 13^a). «Στοιχεῖα Ἠθικῆς τοῦ κὺρ **Βενιαμὴν Λεσβίου** σοφωλογιότατου· 1812· Ἀπριλίου 6».

Ἄρχ. Ἡ μεταφυσικὴ ὡς εἶδομεν ἔχει διὰ ὑποκείμενον τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐν τέλει (φ. 125β)· Τέλος καὶ τῷ θεῷ ἡ δόξα αἰώνιος ἀμήν· 1812· μαΐου 12.

Ἐπεταί «Κατάλογος τῆς παρούσης ἠθικῆς κεφαλαϊώδης».

3 (φ. 127^a). Ἑρμηνεῖα διαφόρων χωρίων πατέρων.

Ἐν τέλει· «Πίναξ τοῦ πρὸντος τετραδίου, Ὁμοίωσις ἀνθρώπου μετὰ τῶν ζώων· Νεμεδίου. Προοίμιον ἐκ τῆς Ἀθηνῶν ἱστορίας. Ἐπιστολαὶ μερικαὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πιλουδιότου. Ὀλυμπιωδόρου ὑπομνήματα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστικὴν κατὰ λέξιν. Τὰ 10 : θύματα τοῦ νέου Ἐκλογίου. τοῦ θεοῦ Χρυσόδομου εἰς τὸν ἅγιον Φιλογόγιον μετὰ ἐγκομίου καὶ νιστείας σαρανταήμερου καὶ θείας μεταλίψεως».

Ἐν φ. 137^a ἐπανάληψις τῶν ἐν φ. 29^a τῆς Ἠθικῆς Βενιαμὴν τοῦ Λεσβίου.

Ἐν τέλει ἐπικεκολλημένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπὶ τοῦ παραφύλλου τῆς ὀπισθεν σταχώσεως ἀνορθόγραφος Ἐγκύκλιος τοῦ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης περὶ περιφορᾶς τοῦ τιμίου σταυροῦ τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἐηροπόταμου, φέρουσα χρονολογίαν αὐτῆς ἀπριλίου κβ.

Στάχωσις ἀπλή διὰ βύρσης.

22.

Χαρτ. 0, 153 X 0, 11. Αἰῶνος XVII (φ. 130).

1 (φ. 1^α). «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεράγιαν Θεοτόκον ποιήμα τοῦ βασιλέως κυροῦ **Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λα-σκάρως**».

2 (φ. 10^β). «Ἄλλος κανὼν εἰς τὴν ὑπεράγιαν Θεοτόκον».

3 (φ. 30^β). «Κανὼν παρακλητικῶς εἰς τὰ ἀπόδειπνα τοῦ ὄλου ἐνι-αυτοῦ».

4 (φ. 40^β). «Κανὼν τῆς Θεοτόκου τῇ Παράσκευῇ ἑσπέρας».

5 (φ. 50^β). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεράγιαν δέσποιναν Θεοτόκον».

Ἄρχ. Παναγία δέσποινα Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς τῶν περάτων τῆς γῆς. Μένει ἀτελής ἐν ταῖς λέξεσι καὶ ἐκ τῆς μεμολυσ[μένης].

6 (φ. 53^α). «Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν».

7 (φ. 62^α). «Ἄλλος κανὼν κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν».

8 (φ. 72^α). Κανὼν ἀκέφαλος.

Ἄρχ. . . . πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Εἰ ἔστι Κυριακὴ, δόξα τὸ ἑω-θινὸν καὶ νῦν, τὸ παρὸν θεοτοκίον.

9 (φ. 74^α). «Ὅδε εἰσὶν καὶ αἱ δεσποτικαὶ αἰορταὶ ἡγουν τῶν δε-σποτικῶν εἰρημῶν».

10 (φ. 90^β). Ἡ λειτουργία «τοῦ ἁγίου Πάσχα».

11 (φ. 103^α). «Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς».

12 (φ. 110^α). «Θεοτοκία ἀπολυτικά ψαλλόμενα ἐν ὄλιῳ τῷ ἐνἑαυτῷ ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν τῷ ὄρθρῳ καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου».

Ἐν φ. 121^α παρενεγράφησαν ἐν τῇ ᾗ χειρὶ νεωτέρῃ τάδε· καὶ τὸδε σιν τις ἀλὶς υπαρχὴ κτιμα τοῦ μόνασιρίου τις Πέτρας Ἐν δὲ φ. 130^β ὀνόματα μοναχῶν ἐπὶ μνημονεύσει ἐν τῇ προθέσει.

Τὰ φ. 51, 52, 70, 71, 128 - 30 ἄγραφα. Μεταξὺ τῶν φ. 69 καὶ 70 λείπει φύλλον Στάχωσης νεωτάτη.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)